

Biển Chiều

Xuân Vũ

*Biển gọi lòng ta nỗi nhớ nhà
Còn chim còn ốc thuở nào xa
Con cua con cá lùa vô lưới
Ngư phủ lưng trần ráng nắng pha*

*Ta dẫu vượt qua mấy đại dương
Nửa đời lang bạt kiếp tha phương
Hòn vãn bay về làm hạt cát
Nằm lặn trên bãi biển quê hương*

Sẽ xây lâu cát như xây mộng
Chẳng sợ công lao của dã tràng
Bọt biển không tan vào dĩ vãng
Mơ ước nhồi trong những hạt vàng

Bờ bãi lồm lỏi hình nanh gấu
Bọt vụn trắng xóa dưới chân ta
Mặt trời hấp hối bơi trong sóng
Cát rây trong tóc muối ăn da

Vỏ sò vỏ ốc đầy hai túi
Khua vui như nhạc tuổi thơ ngây
Tường chiếc nỏ thần vừa lấy được
Mà đâu thành ốc giữa nơi này

Ôi cát pha lê trắng Cửa Tùng
Dấu chân nâu sậm bãi Đồ Sơn
Ngọc trai lấp lánh xanh Trà Cổ
Lệ buồn tập kết ngập Sầm Sơn

Ta như chiếc nhận mũi Cà Mau
Gió biển trời xanh muôn trượng cao
Ngực ta như cánh buồm căng gió
Hồn ta dậy tiếng sóng ào ào

Chim trời tung cánh ngoài muôn dặm
Nửa vòng trái đất ngóng trông về
Dư âm sóng dội bài thơ cũ
Đốt cháy lòng ta nỗi nhớ quê

Đò Chiều Xuân Vũ

*Trời chầm giữa hoàng hôn
Chèo ai khuấy dòng sông
Vàng rơi chầm lấp lánh
Giữa trời đất mênh mông
Ta muốn về Hương Điểm
Ta muốn ghé Tân Hương
Ghe ơi dùm ghé lại
Cho quá giang được không?*

Về Thăm Quê Mẹ Xuân Vũ

*Đám lá nào đây, phải Tới Trời
Rừng gươm giáo dựng thép lên ngời
Đầu gỗ cọc lim nhô ngọn sóng
Bạch Đằng thuyền giặc kết bè trôi
Ngày mai giặc cò co đầu chạy
Chị dắt em về quê mẹ chơi
Bờ đất mấp mô tay chị nắm
Cười nghiêng vành nón má hồng tươi*

Trên Dòng Sông Quê Hương Xuân Vũ

*Vung tay tung lưới giữa sông dài
Trời đất thu trong một mẻ chài
Đất rộng trời cao, chiều nhạt nhạt
Bờ xanh sóng lặng, ánh phai phai

Vườn xưa mận chín thời thơ ấu
Nước ngọt cây xanh, những tháng ngày
Mai ta về tắm dòng sông cũ
Sẽ uống say sưa những ngụm đầy*

Tuổi Thơ Xuân Vũ

*Cấp sách đi đến trường
Dừa cau bên ven sớm
Hơi thở mát mù sương
Chân em bước phoi phới
Gió đưa em đến trường
Ngồi trong lớp mơ màng
Tiếng đế gộc rạ vàng
Tường vang trên trang sách
Mong lớp học mau tan

Chạy về buồng sách vở
Thót ngồi trên lưng trâu
Làm những Đỉnh Bộ Lĩnh
Tóc dừa cau lả lơi
Mây trắng bay trên trời
Cánh diều lên tuyệt vời
Ta bao giờ ghé lại
Để cỡi trâu rong chơi

Ngậm ngùi xuân bất tái
Tuổi thơ, tuổi thơ ơi*